

ւերժատերեւ և պրտղատու, յորդորէր զանապատաւորան ի նոյն վաստակ և ի ջանս՝ բանիւ և զործով:

Ո՛վ հոգեւոր ճշպօանն, անխափան երգողին զյաւդաւորն և զոլորակն, ա որ զարդարէր զանապատն ամն յոլովս և ինքն յինքեան ուրախ լինէր երանելին, զովէր զխուղն՝ և զրգուէր զամայութիւնն ասելով: Ո՛վ թաքուն զանձ՝ և անպարապ պարզեւ, խաղաղութեան մայր՝ և ողջախոհութեան առիթ, երկնալին քաղաք՝ և անմատչելի զղեակ, անխըռով վայր՝ և անքոյթ նաւահանգիստ, զըրունք պատուհանիցս՝ և արմատահատ ախտիցս, բարձրագոյն տեղի՝ աստուածոց բնակութիւն՝ և հրեշտակաց մերձաւորութիւն: Ոչ գոյ ի քեզ աներկիւղ երկիւղ՝ և ոչ ծառայութիւն, կարծեմ՝ թէ դու ես արքայութիւնն, վասնզի ի քեզ տեսաւ անտեսանելին և երեւցաւ աներեւելին, ք ծնաւ անշունչն զնչաւորն՝ և անարիւնն զարիւնաւորն, անրզդայն զսգայունն՝ և անշարժն զշարժունն: Ի քեզ վառեալ չընչին ք բանական բոցովն, կոչէր զհալածեալն՝ և հալածողին ք առաքէր Աստուած:

ա. Լուս. «ձայնն»:

բ. Լուս. «Լեւոն Սիւայ եւ Մովսէս»:

գ. Լուս. «մորենին»:

դ. Լուս. «Փարաւոն»: